

Vet ni vad "Skogskarlarerna"

ÄR FÖR NÅGOT?

SKOGSKARLARNAS och deras KLUBB

1. Skogskarl är stark, kärv, beprövad i skogen. Han är glad att lämna staden och dess bjäfs och buller bakom sig.
2. Skogskarlarerna är höviska, tappra och hjälpsamma bröder. Och deras tilltal är Du.
3. Skogskarls tanken är rak och vittblickande. Hans handling är rask och oförskräckt. Hans ord äro få, rediga och svenska.
4. Skogskarlamans färger äro lingonets och blåbärets.
5. Till Skogskarlarernas Klubb skola pålitliga och säkra män kallas. Intagas av Skogsrådet efter prövning. Avläggas ed och dubbas.
6. En hövitsman finnes i landet.
7. I skogsrådet äro:
talman
skrivare
benmästare
kassabevarare
och skaffare
Rådet må förstärkas med
präntare
baniäggare
budbringare
härold och
runcmästare

- Till gillena kallas förtäljare, barder och harpalekare även som berömliga skogskarlar från främmande nejder. Narrar och gyllare ej.
8. Skogsrådet utses varje senhöst av skogskarlarerna, man emot man. Vare då skogsrådet redo att införa tvenne rättare och karlar stå till ansvar för vad som inom klubben timat. Skogskarlarerna sammanträffa även på våren och vid sommarens nedgång samt på talmannen eller hövitsmannen så beslutar.
 9. Skogskarlarernas Klubb är fri. Den står i ansvar blott inför skogens gud.
 10. Brister skogskarl i nit eller aktning för skogens idrott eller Skogskarlarernas Klubb, uteslutes.
 11. Skogskarl tillsejute varje vår ett par goda strumpors värde.
 12. Stillehet och hörsamhet kräves av skogskarlarerna när de sitta i ring och rådslag. Då talmannen höjer vänstra armen, bjuder han tystnad för begrundan. Då han höjer den högra och upprepar sitt huvud, är det för att tala. Karlarnas bifall och välvilja ljude likt skogsvindens sus. Misshag likt älgjurens vresiga böj.
 13. Skogskarlarerna vörda det svenska landet.

– Jag läste i tidningen att Gestriklands och Uplands Skogskarlar den 2 oktober utkämpade den 59:e årliga skogskarlsmatchen i Skogstibble utanför Enköping. Arrangörerna från Uppland var ofina och vann och tog därmed ledningen med 29-28 i antalet segrar genom åren i den bittra kampen (2 kamper har förklarats ogiltiga). Nästa år går tävlingen i Gästrikland och 60:e året (jubileumskampen) tänker Gestrikekarlarerna utjämna.

Jag gissade att det handlade om orientering och eftersom en ordförande i vår förening måste veta allt, så ville jag naturligtvis ta reda på mer om Skogskarlarerna. Det gick lätt.

Vår styrelsemedlem sedan många år, Karl-Otto Asplund, Norrsundetidrottens allt i allo är en entusiastisk Skogskarl visade det sig. Vi bad honom berätta om det i vårt medlemsblad.

NILS FRÖLANDER

Så här skriver Karl-Otto:

Dessa rader käre läsare handlar om mitt liv som Skogskarl. Jag börjar med tillkomsten och bakgrunden till Skogskarlarernas klubb med att citera ur en bok av Bertil Nordenfelt, Svenska Orienteringsförbundets förste ordförande 1938,

“Konsten att med karta och kompass söka sig fram genom okända marker uppstod i mitten av 1800-talet och är fortfarande ett led i den militära utbildningen. Tanken att utnyttja denna form av fysisk prestation som civil idrottsgren uppstod först i Norge, där IK Tjalve i dåvarande Kristiansand söndagen den 31 oktober anordnade den bevisligen första orienteringstävlingen öppen för alla.

Den minnesvärda vinterkvällen den 15 september 1930 hade Lorenz Göransson för tredje gången kallat sina “Frimodiga Skogsmän” för att gemensamt bilda en ja, vad visste vi då, vi som kom den gången och stod samlade under Den Våldiga Eken invid vägkorset.

Klockan 21.05 stod så Skogskarlarerna för första gången

vid Den Heliga Sjöstenen efter att enligt god snapphansed ha tassat genom skogarna tätt slutna intill varandra. Mellan skål och vägg dubbades där de första Riddarna av den exklusiva Skogskarlarernas Orden, de så kallade Urkarlarerna, en benämning som länt dem till stor ära och berömmelse.”

Efter den minnesvärda kvällen då Stockholmskarlarerna kom till, blev det aktiviteter uti landet. Vår klubb, Gästriklands SSK, blev nr 10 i ordningen den 18 oktober 1935 vid Lövtjärn i Högbo. Talmän (ordförande) har sedan dess varit Edvin Ullström, Evert Karlsson och Arvid Sundelöf 1935-45, Georg Eriksson 1946-60, Lars Larsson 1960-79, Karl-Otto Aspgren 1980-96, Lars Malmberg 1997-2009.

Vid höstblotet i Storvik i november 2009 valdes Harry Hietanen (Ha’ru Hitta’n än) till ny talman. Om detta kan läsas i vår 12-sidiga klubbttidning SKK-bladet.

Jag får återkomma en annan gång med mina upplevelser under min tid talman.

KARL-OTTO ASPLUND

Morfar tog med Anders på Strömudden 1952

Vid årsmötet i april valdes Anders Hedin till ny ledamot i GHF-styrelsen. Anders har inga egna sportsliga meriter men har ändå på olika sätt varit engagerad inom idrotten alltsedan tonåren.

Den första kontakten med idrotten fick Anders som åttaåring när hans morfar tog med honom till en match på Strömudden. Anders minns fortfarande att det var den 11 maj 1952 och Gefle IF vann med 4-2 mot Ludvika! Intresset för idrotten var grundat!

Radioreferaten från Olympiska spelen i Helsingfors samma sommar förstärkte intresset.

De egna aktiva resultaten blev inte vad pojkdömmarna hade målat upp. I stället har det blivit olika ledarskapsroller inom idrotten genom åren. Det började med uppdrag som kassör och ordförande i Borgarskolans Idrottsförening under gymnasietiden. Det var den legendariske gymnastikläraren Göran Mårtensson som upptäckte och tog tillvara Anders intresse.

När Anders kom till Korsnäs på sitt första jobb tog det inte lång tid förrän han blev engagerad inom IK Hugin, först som ledare för juniorlaget och sedan som sekreterare i fotbollssektionen.

Efter några år med arbete för Korsnäs i London återvände Anders till Gävle 1970 och fick sitt första uppdrag inom hockeyvärlden, sekreterare i ungdomskommittén och administrativ ledare för TV-pucklaget.

Den var Stig Karlsson som rekryterade Anders till ledaruppdraget. Kjell Damberg och Hans-Ivar Engvall var tränare för Gästriklands TV-puckare som var mycket framgångsrika under en rad säsonger som kulminerade i turneringsseger 1975. Anders sejour i sammanhanget blev dock bara ettår. Nytt utlandsuppdrag för Korsnäs följde, denna gång i Tyskland. Vistelsen där blev fem år.

Vid återkomsten till Gävle 1975 var Stig Karlsson, som då var internationell ishockeydomare och på gång att bli ordförande i Gästriklands Ishockeyförbund, kvickt framme och övertalade utan större svårigheter Anders att bli sekreterare i förbundet. Samarbetet med Stig i ishockeyns värld kom att pågå i hela 27 år! Men det var inte bara Stig och Anders som jobbade tillsammans under många år i Gästriklands Ishockeyförbund. Det fanns många som under en rad år lade ned ett enormt engagemang för att utveckla ishockeysporten på bred front i Gästrikland.

– Vi hade ofta otroligt laddade diskussioner och högt i tak, minns Anders. Men, nästan alltid lyckades vi slutföra diskussionerna till beslut som vi alla tyckte var bra och kunde stå bakom. Styrkan visade sig allt som oftast när det gällde att driva frågor i Svenska Ishockeyförbundet.

Ett annat spännande uppdrag som Anders hade var ordföranderollen i Svenska Ishockeyförbundets valberedning. Det var under åren 1996–2003. Mycket hände under den perioden!

– Ishockeyvärlden är ganska tuff även utanför rinken, säger Anders. Spänningar och särintressen finns som i alla andra sammanslutningar. Men det finns också mycket kraft och gemenskap som gör att det i slutändan blir bra resultat.

Det var på tiden med förnyelse av Gästriklands Ishockeyförbund och Anders tyckte det var bra att påbörja den med att själv lämna styrelsen 2002. Anders trodde då att ledarskapet inom hockeyns värld var avslutat för gott. –

Norrsundets första ishockeylag

”Ingen bra start, men vi lovade varandra att det var ett läroår, säger spelaren Karl-Otto. Övre raden från vänster: Stig Abrahamsson, Stig Lööf, Olle Vestlund, Torsten Defeyr, Karl-Otto Asplund, Gert Fröderberg, Bengt Malmström och Nils Jonsson, lagledare. Nedre raden: Kurt Jonsson, Herman Forsling och Hugo Danielsson.

FOTO: EMIL ÖSTLUND

”Det finns så mycket annat man lägga intresse på gick tankarna!” säger Anders.

Livserfarenheten visar att det aldrig blir som man tänkt sig! När valberedningen i Brynäs IF våren 2003 tyckte att Anders skulle passa bra som ordförande i klubben under några år var han åter lättövertalad. Det blev fyra spännande år i Brynässtyrelsen. Anders fick vara med om att börja bygga en ny modern och professionell organisation i klubben och en egen arena!

Det var efter ett intensivt utredningsarbete som klubben i maj 2004 beslutade att överta Gavlerinken från Gävle Kommun och bygga om till en modern arena!

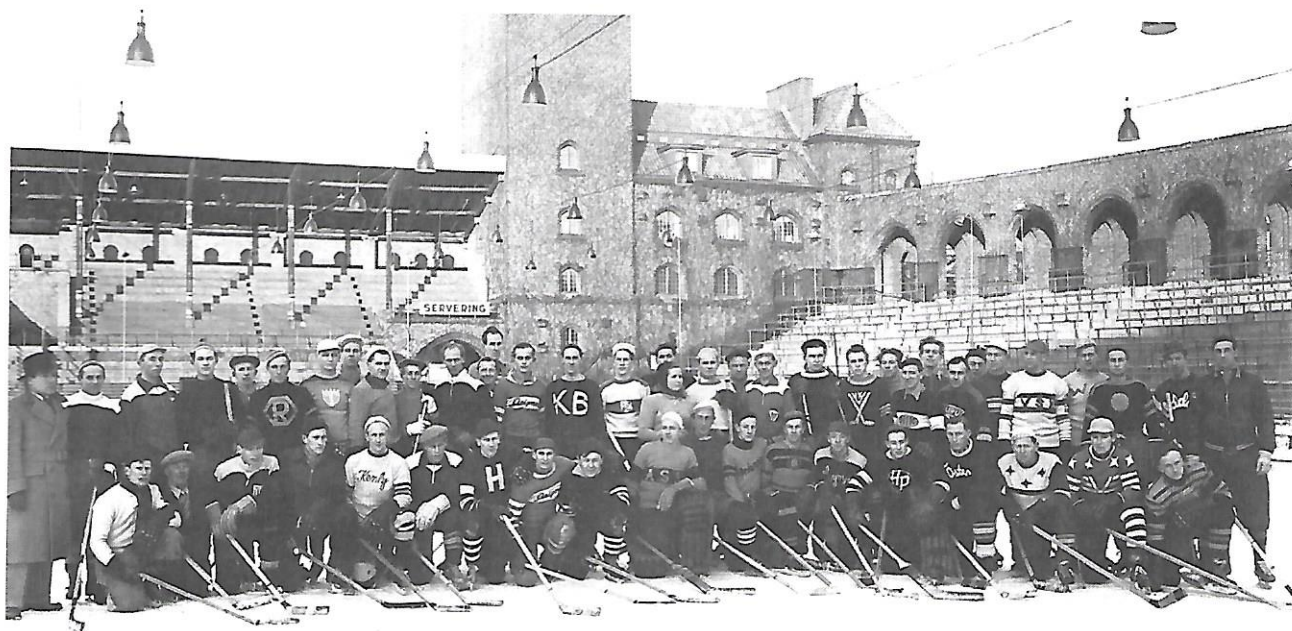
Budgeten för Läkerol Arena var 160 miljoner kronor, en svindlande summa för en klubb som knappt hade pengar för dagen! Bygget genomfördes med ledning av föreningens fastighetsbolag där Roland Henning med fast hand basade och såg till att budgeten kunde innehållas! I november 2006 kunde Läkerol Arena invigas med en festlig tillställning!

När Anders lämnade ordförandeskapet i Brynäs 2007 tog han över ordförandeklubban i elitseriekubbarnas gemensamma bolag, Svenska Hockeyligan AB. Anders är fortfarande kvar i den rollen. För närvarande är det mycket aktuellt med frågor kring Europaliga i ishockey. – ”Om och när det skulle finnas förutsättningar för en Europaliga är fortfarande väldigt oklar” säger Anders.

– ”Min övertygelse är att en Europaliga måste bygga på nationella ligor i någon form! Vi vet förmodligen mycket mera inom ett år!”

Just nu tycker Anders att det är mycket spännande att ha kommit med i Gästriklands Idrottshistoriska förening. Ålder och erfarenhet kan vara en styrka och samtidigt ge möjlighet till förnyelse.

Karl-Otto och Nisse F. på Stadion

Svenska Ishockeyförbundets första tränarsammandragning 1948 på Bosön och Stockholms Stadion. Gästrikarna Nils Fransson, Hofors IK, och Karl-Otto Asplund, NIF, förbundsfolk, och Svenne "Berka" Bergkvist, landslagsman i flera sporter längst ut till höger, finns med på det unika fotografiet.

Norrsundet pionjärer utanför Gävle

Hösten 1946 spikas första sargen. Den reses i hörnet på fotbollsplanen på Lindövallen för att vara så nära pump-huset som möjligt. Planmått 28x56 meter. I januari 1947 spelas första träningsmatchen mot Brynäs juniorerna. NIF vinner med 8-0. Fem mål gör Olov Westlund.

Övriga målskyttar är Karl-Otto Asplund, Bengt Malmström och Stig Lööv.

NIF är pionjärer som första landsbygdsförening i Gästrikland att ta upp ishockey som en ny sport på sitt program. Spelet kommer igång på allvar 1947/48 i Gästrikserien för reservlag. Det är Brynäs IF, Gävle GIK, Gefle IF, Strömsbro och Norrsundet.

I april 1948 står det i Gästrik-hockeyns årsberättelse att ishockeyn fått rötter i Norrsundet genom NIF:s start i seriespelet. Klubben blir femma, tar inga poäng och har målkvot 11-71.

NIF har fått hjälp med utrustning av Svenska Ishockeyförbundet, som även inbjuder till en tränarträff för landets alla klubbar, där NIF och Hofors IK blir representerade.

Gästriklands Ishockeyförbund bildas 24 oktober 1948, då man tyckt att det var dags för ett specialdistriktsförbund. Förste ordförande är John Lindqvist i Gävle.

Säsongen 1949/50 vinner NIF Gästrikserien (division IV). Sedan pendlar klubben upp och ner mellan III och IV.

1954/55 har NIF pojklag för första gången. 1957/58 värvas Nils "Katten" Bergström som är spelande tränare och leder sitt lag till seger i fyran.. Karl-Otto är fortfarande med i laget.

Pionjären Robert Carricks väg

Inte Valbo AIF, inte Valbo FF och inte Åbyvallen men ändå en påtaglig påminnelse om distriktets fotbollshistoria finns bara några hundra meter bortom Åbyvallen. Här finns idag en skylt "Robert Carricks väg". Samme Carrick som 1902 hemförde von Roséns pokal för alltid till Gefle IF och vårt fotbollsdistrikt samt sägs ha infört fotbollssporten till Norrland.

Han spelade aldrig i Valbo men levde och drev tegelbruk här och i Storvik. Minnesgoda Valbobor minns den spännstige engelsmannens promenader, inte bara in till Gävle utan också till Storvik för inspektion kan man förmoda!

På Solna AIK:s hemsida finns följande att läsa efter det att GIF slagit Stockholmarna i turneringen om Clarence von Roséns pokal år 1900:

"Också har de en kapten, eller center, hvilket man vill kalla det, som är makalös. Denne kapten är Robert Carrick j:or. Kraftigt och högt ljuder hans stämma när han utdelar befallningar i laget, och det gör han hela tiden, än kommenderar han fram första försvaret (halfbackarna) till att hjälpa forwards, än kommenderar han dem tillbaka allt efter som det behöves, än varskor han på långt håll målvakten och öfverallt hinner han till. Om ej stockholmarna får en sådan instruktör, är det ej lönt att tänka på att ta pokalen. I sista omgången stodo sig A.I.K.arna något bättre och lyckades till och med några gånger att få upp bollen genom Gefles bo. När tiden var slut hade Gefle I.F.s lag gjort inalles 9 mål mot 0."

Robert Carrick utövade främst gymnastik, skidor, friidrott och fotboll som aktiv. Han satt i Gefle IF:s styrelse i 38 år.

ROGER HALLQVIST, Valbo IF och idrottshistoriker

"Lunkan" – löpartalangen i Gävle SGF

När Stig Lundqvist (född 1925) visar sin imponerande prissamling och sina välfyllda klippböcker, inser jag vilken löpartalang han en gång var. Fastän jag känt honom under många år, framstår hans storhet för mig egentligen först nu. Stig har fyllt 85 år och är välbekant i Gävle som "Lunkan". Han som så många handlade av på Domus Sport.

Men det hela började en gång hemma i Hamrånge och Axmar, där han har rötterna.

– På Vifors IP slog jag på 1500 meter en duktig grabb från "Sportarna". Efteråt frågade han om jag inte ville börja springa för Gävle SGF. Han tipsade tydligen ledarna och efter en förfrågan gick jag 1945 med i "Sportarna".

Sportarna trogen

Där blev Stig för alltid sin klubb trogen, trots att Gefle IF samtidigt hade sitt stall av världsklass. En anledning var "Sportarnas" engagerade och populära ledare Sven Norling. Nu på ålderns höst kan man dock spåra ett stänk av vemod och begrundan över att Stig inte tog chansen att ansluta sig till GIF-gänget.

Men han fortsätter att berätta om juniortiden, särskilt ett dramatiskt minne:

– På 1500 m i Norrländska Mästerskapen var jag favorit men blev fullt störd och omkullsprungen i ledning för loppet. Jag fick som tröst dispens att starta på 5000 m strax efter. En distans som jag aldrig tävlat på. Jag blev tvåa på samma tid som segraren.

Stolt plockar Stig fram tidningsurklippet som visar att han för prestationen fick den bragdpokal Aftontidningen delade ut

I Gävle SGF sporrades Stig av lite äldre framgångsrika klubbkamrater. Både Olle Laessker och Folke Alnevik hade kommit hem från EM i Oslo 1946 som guld- och bronsmedaljörer och säsongen år 1948 innebar för Stig hans genombrott i löpareliten. Han spurt slog klart de blivande OS-medaljörerna Göte Hagström och Tore Sjöstrand men rådde inte på Olle Åberg i de klassiska Julispelen på Strömudden.

Olympiauttagning 1948 på Stadion

Samma sommar gjorde framtidsloftet Stig Lundqvist, vilket han alltmör betecknades som, ett uppmärksammat lopp på Stockholms Stadion. Men ändå berättar Stig om loppet med ett litet uns av besvikelse:

– Vi var fyra löpare från Gävle i det avgörande uttagningsloppet på 1500 meter inför OS i London. Gösta Bergqvist var väldigt stark och vann lite överraskande före favoriten Lennart Strand med blivande OS-guldmedaljören Henry på tredje plats.

Kanske var Stig för orutinerad och avvaktande, ty i Dagens Nyheters referat kunde man läsa att unge Lundqvist tvekade att gå fram på tredje varvet trots krafter i behåll. Han slutade sexa och hade även Olle Åberg före sig, men Stig var etablerad i eliten.

Han närmade sig de allra bästa.

Året därpå fick han möjlighet att träna i Vålådalen hos Gösta Olander, vilket betydde att Stig räknades till talanger värda att satsa på.

I Sverigeeliten 1951

Utvecklingen var positiv och ganska problemfri. Terränglöpning var något av en specialitet, där det hände att han kämpade ned GIF:s mer berömda löpare. 1951 innebar en stark säsong för 26-åringen. Stig visar stolt i klippböckerna på en rad uppmärksammade lopp:

– Jag gick upp på 5000 m. Där slog jag Valter Nyström i DM.

I Julispelen blev han på samma distans knappt spurtslagen av

Stig "Lunkan" besegrar 1951 ett par gånger 1951 Walter Nyström, Sandvikens GK.

dåtidens suverän i Sverige på sträckan Bertil Albertsson, men var före Valter Nyström. I ett elitlopp på Stadion var Stig placeringen före både Sture Landqvist och Ingvar Eriksson – stora framtidshoppen för svensk medeldistans.

Stig blev uttagen till en landskamp mot Norge på Bislet och sprang i mål som knappt slagen tvåa efter Martin Stokken, nästan lika duktig löpare som skidolympier. När friidrotten 1951 summerade Sverigestatistiken på 3000 m visade det sig, att Stig Lundqvist hade säsongens näst bästa tid efter Bertil Albertsson, Upsala IF.

Skadad inför olympiaåret 1952

Inför nästa säsong, OS-året 1952, fick Stig ett definitivt bevis på att man på högt håll räknade med honom. Riks tränaren Gösse Holmér försåg honom med ett personligt träningsprogram. Tidigare hade träningsrutinen inför tävlingssäsongen varit fyra-fem gånger i veckan och mest distans, ofta i kuperad terräng med inslag av ryckträning.

– Att med jobb till klockan sex på kvällen få tid för träning, innan det blev för mörkt kändes ofta stressande. Och i dessa unga år åt jag ju ute på matställen, som stängde redan klockan åtta på kvällen, minns Stig och jämför med elitens villkor numera.

Ambitiöst följde Stig sitt träningsprogram inför 1952 med ett förnyat inslag, då han bedrev mer fart- och ryckträning på travbanan. Under ett träningspass där smärtade plötsligt ryggen i ett felsteg, kanske av överansträngning

– Jag återhämtade mig inte och fick dessutom fortsatta besvär med ischias. Den tidigare storformen nådde jag aldrig mer. Jag blev en motionslöpare.

Och så småningom elitmotionär på skidor måste vi tillägga. Med 33 Vasalopp, som bäst på 305:e plats 1965. Med Skidlöparmärket 30 km på guld tid under 50 år och med ett engagerat klubbarbete i Gävle Skidkamrater under många år.

BO NORDLUND

Idrott i Gävle till 1950

Det var fullsatt i Gävles förvaltningshus, när GHF:s sekreterare Bo Nordlund till ett rikt bildmaterial gjorde en exposé över Gävleiddrott till 1950. Arrangemanget ingick i Stadsarkivets föreläsningsserie om Gävle under 1900-talet. Programmet blev en historik, koncentrerad till ett urval av profiler, händelser och föreningar. I Gävleiddrottens begynnelse fanns pionjerna Rickard Carrick och Isaac Westergren. Osannolikt mångsidiga och framgångsrika samtidigt som de utvecklades till driftiga ledare. Båda var med i Gefle IF, då föreningen hemförde Clarence von Roséns pokal till Gävle.

Ett klassiskt svensk idrottspris som tyvärr gömtes i Läns museets magasin. Staden hade tidigt två medaljörer i OS. Konståkaren "Ricken" Johansson, silvermedaljör i London år 1908 och Josef Ternström i Stockholm 1912, där han var med och vann lagguld i terränglöpning, blev femma individuellt.

IFK Gävle i första SM-finalen

Vid sidan av Gefle IF hade staden tidigt många och stora flergrensföreningar. IFK Gävle med förankring bland läroverkets ynglingar spelade mot IFK Uppsala i SM-finalen i bandy, förlorade den, men föreningen hade representanter i tidigaste olympiaden.

Gävle GIK blev 1906 en avknoppning från nykterhetsrörelsen och tävlade inledningsvis enbart mot andra nykterhetsföreningar och rekryterades bland arbetargrabbar. Snart blev klubben ledande både på cykel och på skidor i distriktet.

Gefle Sport och Gymnastikförening uppstod ur KFUM 1899. "Sportarna" mötte Strömsbro i den första ishockeymatchen i Gävle 1938. På 1940-talet utvecklades Gefle SGF till elitklubb särskilt i friidrott. Olle Laessker blev Europamästare både i längd och stafett i Oslo 1946. När Folke Alnevik knep en bronsmedalj i stafett 4x400 m. Precis som i London-OS 1948.

En av föreläsningens bilder visade landets bästa maratonlöpare Gustav Östling, IFK Gävle, då han kom sjua i OS-maran samma år.

Gunder Hägg-epoken och Guld Henry Eriksson fick naturligtvis uppmärksamhet. Liksom det Gefle IF-lag som var suveränt världsbäst på medeldistans. Gösta "Sågmyra-Bergqvist" femma i London på 1500 m, Ingvar

Det tar tid innan kvinnor märks i Gävles idrottsliv. Lydia Alsterberg IFK Gävle, vinner dock 80 m häck inför en stor och jublande manlig publik på Strömvallen under första SM i friidrott för damer på Strömvallen i Gävle 1928.

Bengtsson samtidigt femma på 800 m och Olle Åberg som en tid höll världsrekordet på 1000 meter.

Det tog tid innan kvinnor märktes mer allmänt i Gävles idrottsliv. Men det fanns duktiga undantag. Lydia Alsterberg IFK Gävle vann 80 m häck inför en stor och jublande manlig publik på Strömvallen. Där de första svenska mästerskapen i friidrott för kvinnor gick år 1928.

Gulli Söderström blev mästare i trekamp. Hon tävlade för Brynäs IF, länge en utpräglad flergrensförening. Redan 1917 bildades en sektion för damfotboll.

Det hade snart också IFK Gävle och Kastets IF i Bomhus.

Under många år var Lydia Alsterberg med smeknamnet "Kalle" ledande profil i den rätt begränsade damidrotten i Gävle. Hon ledde under OS i Berlin 1936 tolv Gävleflickor som ingick i den svenska uppvisningstruppen i gymnastik. Hon spelade en viktig roll i IF Skade, idrottsföreningen för flickor som bildades 1941.

GIF och Sandvikens AIK

Under tidigt 1900-tal var drabbningarna mellan Gefle IF och brukslaget SAIK glödheta både på plan och på läktare. Mer än en match urartade till vad som betecknats som "svensk fotbolls första huliganism", när brukspojkarna slogs hejvilt med Gävleynglingarna vid matcherna.

1925 tog Brynäs IF hem en cup med SM-status. Det dröjde dock till 1933 innan Gefle IF gick upp i Allsvenskan genom att besegra IFK Norrköping.

Tråkigt nog åkte laget ur högsta serien redan 1935 efter endast två segrar.

Stadsskogen och Boulognern

Stadsskogen och Boulognerskogen var tidigt platser där man idrottade i många grenar. Gavleån hade skridskobanor på vintern och simbad på sommaren. Strömdalen skapades som idrottsplats och förbättrades till SM i friidrott 1915.

Tack vare att Gävleiddrotten med Isaac Westergren i spetsen var förutseende och insåg både föreningarnas och publikens behov av en modern arena för många grenar kunde Strömvallen invigas 1923.

Lovordad som en av de bästa idrottsplatserna i landet och med ett unikt centralt läge.

Bandy och ishockey

I slutet av 1930-talet övergav de flesta föreningar bandyn. I Gefle IF klagade bandysektionen på orättvisan, att brukslaget Huga tack vare bolagets välvilja fick fördelaktiga träningsvillkor. Huga behöll sin bandy och väckte stor uppmärksamhet som svenska mästare.

Först 1939 på Strömvallen mot Näs-sjö IF och vintern därpå mot favoriten SAIK på Stadion.

Samtidigt drog Huga igång ishockey och gjorde 1949 en säsong i högsta serien, dit Brynäs IF förut avancerat, men för bara en ettårig sejour 1943/44. Gävle GIK var starkt på gång med ett ungt och lovande lag.

"Stöveln" höll på att bli Gävles idrottsprofil. Hockeyhysteri grep staden 1949, då "Godis" för första gång var nära att ta hem SM guld från Stockholm. Men förlusten mot Hammarby blev knapp och klubbens och landsortens första SM i ishockey skulle dröja till år 1957.

Forsbacka IK hade utvecklats till "Gula faran" i Bandysverige och spelade sina matcher på Strömvallen. Där förlorade klubben inför 8200 åskådare seriefinalen mot Bollnäs 1951.

Ett publikrekord som än idag står sig för Gästrikebandyn.

Detta och en hel del mera fick publiken se och höra, innan några avslutande bilder visade två klassiska skoltävlingar, som lever i gamla Gävleborgs minnen. Fettisdagstävlingarna på skidor vid Rödningen och Brynäs-skolans segerlag i Fanlagscupen.

Åbyvallen

– PIGG 80-ÅRING I IDROTTENS TJÄNST

2010 fyller Åbyvallen i Valbo 80 år och Valbo Fotbollsförening (VFF) 30 år. VFF bildades 1980 genom att dåvarande fotbollssektionen inom Valbo Allmänna Idrottsförening (VAIF) bröt sig ur och bildade en självständig förening med endast fotboll på programmet. Valbo IP sedermera Åbyvallen invigdes med pompa och ståt 1930.

Lördagen den 31 juli firade VFF detta historiska år med en nostalgidag på Åbyvallen. Hela dagen pågick veteranmatcher med både herr- och damlag i den så kallade "Kompis-Cupen" och i Cafeterian visades en uppskattad utställning med foton, tidningsurklipp och dessutom videoinspelningar. Dagen avslutades med dans på Åby Gård.

Det började med byalagsfotboll

Fotbollen i Valbo har en historia med början i matcher mellan de många byarna, på planer som mer liknade åker än dagens välansade mattor. Åbyvallens invigning med för tiden moderna kolstybbsbanor, fotbollsplan och inte minst omklädningsrum var en stor händelse som berörde många i bygden. Idrotten i olika former har alltid engagerat många i Valbo..

"Korta svarta byxor med öppna knän samt rött band".

Så beskrivs fotbollslagets första klubbdräkt. Året är 1912. Spelade gjorde man "efter slåttern" på åkrar vid Falltä i Lund. Diken fylldes igen och planen höll 50 x 90 m. Andra platser var de i Smäcken, Torsvallen och Alborga skola.

Seger i första seriematchen mot Brynäs

1923 spelade man första gången i en serie. Vinst i första matchen mot Brynäs ((4-0). Platsen Solvik i Åbyfors. 1926 inköptes "Varggropen" (Åbyvallen) vid Åby Grindar av Mackmyra Sulfit. Valbo AIF betalade 6279 kronor för två hektar. Efter fyra arbetsamma år, och många frivilliga krafter, kunde 1930, första matchen spelas på Valbo Idrottsplats. (Åbyvallen 1969 efter förslag av Fritidsnämnden).

Invigningen 1930 var en "pampig historia". Flera namnkunniga friidrottare med bland andra. världsrekordhållaren i diskus, Harald Andersson, Falun, medverkade. Invigningen förrättades av Gästriklands Idrottsför-

bunds ordförande major O.P. Grundell.

Självklart blev riktiga kolstybbsbanor och jämn gräsplan ett stort lyft för idrotten i Valbo.

Uppsvenskan 1931

Uppsvenskan, motsvarar div II idag, blev verklighet redan 1931. Totalt har det blivit 23 säsonger i Uppsvenskan, Östsvenskan och dagens div III, där motståndarna varit lag från mellersta Sverige och Södra Norrland.

1940-talet var en lyckosam period.

Fyra säsonger i Östsvenskan med återkommande placeringar på den "övre halvan." År 1947 till och med DM-final mot SIF. (0-4) En stark prestation med tanke på att Gästrikland hade flera framgångsrika lag både i Sandviken och Gävle på den tiden.

Laget innehöll namn som Ove Eidhagen och Gunnar Christoffersson, vilka senare båda lät tala om sig i större sammanhang. Publikrekordet är från den tiden. 1945 räknades 1.200 personer in på Valbo IP mot Forsbacka i Östsvenskan.

"Det var roligast att vinna över Forsbacka. Mycket folk, riktiga derbyn. Hela bandylaget. Men vann vi, vågade inte Ove åka hem utan fick sova kvar hos lagledare Persson" minns minnesgoda Valbo-supportrar. Hemma i Forsbacka vänta tre bröder Eidhagen i förlorande laget.

Förlängning i 2,5 timmar

"En gång hade vi förlängning mot just Forsbacka; 2.5 timmar. Tanterna fick komma ner med matboxarna för att spelare och säkert också publiken skulle hinna till skiftet 22.00"!!

"Vi tränade två gånger i veckan. Mindre boll, mer kondition, r kända för "Valbo-kvarten". Vi tog dom på konditionen"!

"Dragbo-Albin. Han med kepsen! Tappa han kepsen så tog han upp den innan han fortsatte med bollen!

Kepsen före bollen"!

Ricky Bruch på Åbyvallen

Åbyvallen och den fria idrotten har dominerats av ungdomstävlingar. Men namn som Ricky Bruch skvallrar om att även finare tävlingar arrangerades. Såväl högstadiets årliga mönstring som den stora ungdomstävlingen Valbo Games har engagerat många aktiva genom åren. 1984 efter det att

Måljubel på 80-talet. Berra kramas om av Per Olsson, kedjekollega i Gefle IF succéåret 1982.

Gavlestadion och allväderbanor blivit verklighet, har Åbyvallen utnyttjats alltmer som en ren träningsanläggning för de yngsta. I dag ha i stort friidrottens verksamhet upphört på Åbyvallen. Gunder Hägg-Stadion har blivit den samlande även för Valby AIF:s friidrottssektion.

Bandy med Ask och Leif Lindqvist

Bandy har spelats på Valbo IP. Under en 5-års period på 1950-talet hade VAIF ett bandylag. Bandykungen Einar Ask ingick i laget något år! Isen på Valbo IP skapade också förutsättningar för välbesökta arrangemang av ett helt annat slag. Gösta Snoddas" Nordgren uppträdde inför en publik vida överstigande idrottstävlingarnas. Kase, glögg, pjäxdans och allmänhetens åkning till musik i kvällsbelysning låter en ana många trevliga minnen hos de som var där.

"Berra" störst i Valbo

Valbos store son vad gäller fotboll är Bernt "Berra" Hellman. Fostrad i Valbofotbollen. Kvalhjälte i både Valbo AIF, Gefle IF (allsvenskan 1982-83) och slutligen tillbaka i Valbo FF 1984. GD hade 1991 rubriken " Här är historien om Gästriklands skyttekung nr 1"

På senare år har en annan Valboson, Mattias "Hugo" Hugosson, fostrad i Valbo FF blivit ett aktat namn i allsvenska Gefle IF.

17 flick- och pojklag. Oscar Glaas, främst, Kristoffer Karlsson, William Heimdahl, August Lättman, skymda, Adam Henning, Theodor Wallanger, Linus Strähle, David Björk och David Westergren.

17 flick- och pojklag år 2010

Valbo FF 2010 är en utpräglad bred ungdomsdominerad förening med hela 17 flick-och pojklag. Två herrseniorlag och tre damseniorlag gör bilden komplett. Stjärnserien i Valbos skolor (mixade lag) är populär. Fotbollsskola självklart. Åbyvallen har idag tre gräsplaner, en grusplan och elljusspår. I anslutning till elljusspår och grusplan har VAIFs skidsektion, via ett enormt frivilligt arbete, utvecklat en förmälig anläggning för längdskidåkning och terränglöpning.

Åbyvallen har aldrig haft större besöksfrekvens än idag.

Fler omklädningsrum står högt på önskelistan. Valbo FF ansvarar för driften via ett avtal med Gävle Kommun-Fritid.

Barn Hjälp Barn

Valbo FF och Huga, i samarbete, har i 21 års tid arrangerat fotbollscupen; Barn Hjälp Barn. 2010 uppgår insamlade medel till hela 1.160.000.00!! Medlen överlämnas oavkortat till Barncancerföreningen Mellan Sverige.

ROGER HALLQVIST, Valbo FF

Ny i GHF-styrelsen 2010

Anders Hedbom, 71 år, gift och med två vuxna grabbar.

"Har arbetat i över 30 år som gymnasielärare i Gävle. Växte upp i en liten by i Norduppland. Mitt stora intresse har alltid varit idrott och speciellt fotboll.

Min egen idrottsliga karriär inskränker sig till fotboll på division 4-nivå under ett tiotal år. Efter flytt till Gävle blev jag i mitten av 1970-talet ungdomsledare i Gävle GIK. Var också under en period ordförande i klubben.

Har sedan trappat ned engagemanget som ledare men mitt ökande intresse för idrottshistoria gör att jag känner stor motivation att engagera mig helhjärtat i Gästrikeidrottens Historiska Förening."

ANDERS HEDBOM

Gästriklands Idrottshistoriska Förening, GHF

Vi bildades 1990 på initiativ av Gästriklands Idrottsförbund, i september 2004 var vi med och stiftade IHRF, Idrottshistoriska Riksförbundet, i Karlstad. Vi har också bland annat arbetat för ett nytt riksidrottsmuseum i Sverige och arbetar för idrottshistoria i Göransson Arena.

- Vi har ansvar för Walter Nyströms prissamling i Sandvikens Folkbibliotek.
- Ansvar för Arne Norrbacks prissamling i Jernvallens idrottshalls foajé.
- Ansvar för fyra utställningsfönster på Jernvallen.
- Idrottshistoria hos Sandvikens Folkbibliotek och Arkiv Gävleborg.
- Arkiv med böcker, dokument och bilder hos Gästriklands Idrottsförbund, Gävle

Vad ska vi göra med alla priser?

Frågan om lämplig förvaring av idrottsföreningars och mera framgångsrika idrottsmännens stora prissamlingar har aktualiserats den senaste tiden. Man har helt enkelt inte längre plats för priserna.

Ett bra exempel är Gävle Godtemplares IK, GGIK, som sedan urminnes tider. Det vill säga 1958, haft tillgång till rymliga Nynäsgården med träningsrink och omklädningsbyggnad. Men tiderna förändras. Nu har föreningen blivit tvungen att flytta till ett mycket litet och avsevärt billigare källarutrymme på Valbogatan, eftersom man inte har råd att betala den marknadsmässiga hyra som Gävle kommun måste ta ut. Kommunen vill dessutom använda Nynäsgården för andra ändamål än hittills.

Det är bara att tacka för det som varit och gå vidare.

Nya lokalen är visserligen praktiskt belägen nära Nynäs ishall, men så lite att inte ens fem procent – ja jag står för siffran – av GGIK:s enorma prissamling med standar, fotografier, minnessaker och annat från Nynäsgården får plats.

Varken Arkiv Gävleborg eller länmuseet kan ta emot och arkivera våra föremål.

Ett för Gävle så värdefullt idrotts-historiskt pris som Clarence von Rosens pokal, som tidigare skänkts av Gefle IF till Länmuseet är till exempel förpassat till dess förråd ute på Brynäs.

Vad gör man?

Tills vidare har ”Stöveln” Öbergs söner låtit GGIK magasinera alla flyttkartonger packade med priser i en förrådsbyggnad. Tanken är att i affären så småningom i ett par glasmontrar visa en del av pappa Stövelns finaste priser som OS-, VM-, EM- och SM-medaljer samt Rinkens Riddare-priset, Guldpucken och annat i anslutning till GGIK:s värdefullaste priser – inklusive SM-pokalen från 1957, förstås.

Resten som inte är av silver är nog bara att slänga. Men sanning att säga, vad är egentligen nyttan med alla dessa pokaler klubbar tar emot för otaliga serie- och turneringssegrar som varje år erövrats alltifrån A-lag ner till flickor och pojkar 10 år?

Det är ju den enskildes egen

Idrottshistoriska Riksförbundet styrelse 1 oktober 2010 i Örebro. Stellan Andersson, Halmstad, till vänster Bernt Karlsson, Uppsala, Kaj Annebrant, Uppsala, Carl-Erik Johnsson, Borås, Erik Wiger, Järvsö, Rolf Hallgren, Örebro och Roland Gustavsson, Karlsborg.

plakett eller pokal som verkligen betyder något.

Gefle SGF: s, Sportarnas, bortgångne Europamästare i längdhopp och stafett 1946, Olle Laessker, erövrade många fina priser. Hans son ringde och frågade till var i Gävle han kunde donera pappans prisamling?

En extra besvärlig fråga, eftersom hans förening inte finns längre. Ja, där ser ni!

Vi i GHF har tagit tag i problemen

Vi i Gästrikeidrottens Historiska Förening tog tag i det här och skrev i december 2009 till Kultur & Fritid och gjorde dem uppmärksamma på problemet för klubbarna i Gävle, där svårigheterna verka vara som störst.

Vi föreslog att vid framtida om- och tillbyggnader inom idrottsområdet, skulle man försöka skapa plats i publika utrymmen för att skapa exponera alla idrotts- och kulturhistoriska intressanta föremål från idrottsföreningarnas och idrottshjältarnas samlingar.

I en svarsskrivelse från mars i år står det:

”Kultur & Fritid finner Gästrikeidrottens Historiska Förenings förslag tilltalande med publika ytor för exponering. Med anledning av det åtager sig Kultur & Fritid att i anslutning till om- och nybyggnation

av idrottsanläggningar/sporthaller i Gävle bevaka, undersöka möjligheterna att skapa plats för exponering av idrottshistoriska föremål i dess byggnader.”

Man tackar allra ödmjukast och för denna positiva behandling av vårt förslag. Får vi den friidrottshall, som vi länge väntat på och som politiker av alla partier så säkert lovande i valspurten i september, ja då vore det väl sjutton...

Vi från GHF hjälper gärna till.

NILS FRÖLANDER

Ps! Jag är själv ett föredöme då det gäller prissamlingar. Mina rymmer i källartrappan på en inglasad platta 32x42 centimeter.

Till alla styrelser!

Vi i Gästrikeidrottens Historiska Förening har 313 medlemmar, de flesta enskilda men 40 föreningar och 16 specialdistriktsförbund. Vi har i förhållande till andra idrottshistoriska föreningar i Sverige få föreningar med.

Förhoppningsvis beror det på att ni inte känner till oss.

Nya Idrottshistoriska Riksförbundet

Ett första möte hölls hos Örebro idrottshistoriska i läns-museet 30 september och 1 oktober. Första dagen ägnades åt öppen diskussion kring idéer och tankar, andra dagen togs en del beslut om hur styrelsen ska arbeta vidare för att stärka förbundet.

Bernt Karlsson, Uppland, ska göra ett förslag till presentationsfolder. Carl Erik Johnsson, Borås, undersöker möjligheten att göra en hemsida att länkas till medlemsföreningarna. I anslutning till marknadsföring för att göra riksförbundet mer synligt ska Rolf Hallgren i Örebroträffens värdförening ta fram en logotype.

Ordförande Erik Wiger bevakar att Riksidrottsmuseets museifolder blir heltäckande för landet. Riksidrottsmötet 27-29 maj nästa år hölls i Uppsala konserthus. Då vill IHR vara synligt för hela svenska idrottsrörelsen.

Bernt Karlsson och Kaj Annebrant, Gästrikland, ska samarbeta med en utställning samt program vid sidan om. De ska ta hjälp av Carl Erik Johnsson, som tar reda om hur vi kan komma med i programmet

KAJ ANNEBRANT

Minnen från 1930-talets Forsbacka bruk nedskrivna av Sigvard Parling

En pojke i en arbetarfamilj föds i mars 1930. Det sker i en imperialsäng i kammaren, som hörde till lägenhetens kök. De flesta arbetare har lägenheter på 50 kvadratmeter (8-9x8 meter). Den nyfödde pojken får namnet Sigvard och är yngst av tio barn.

En järnspis i köket, där modern lagade maten samtidigt som den var värmekälla i rummet och gav så mycket värme att det täckte även för kammaren för det mesta. Endast vid extra låga ute-temperaturer eldade man i kakelugnen, som fanns i kammaren mot samma skorstensstock som köks-spisen vägg i vägg. Man eldade mest på kvällarna för att hålla värme under natten. Då samlades alla i familjen, som fortfarande bodde hemma.

Pojkarna som jobbade på bruket fick flytta upp på vindskammaren. Vindsvåningen bestod av en stor kallvind med två kammare mot gavlarna. Där fanns en vedspis för värme och matlagning.

Varje bruksgård innehöll åtta lägenheter om ett rum och kök i två våningar. På vindarna kunde även ett ungt par få bo i någon av kamrarna. I lägenheterna fanns varken vatten eller avlopp indraget.

Torrassen var belägna i anslutning till vedbodarna, som var inrymda i långa längor och låg en bit från bostadshuset. På baksidan fanns slaskrum dit man bar urin och avfall. Dessa slaskrum tömdes med jämna mellanrum av slask-körare från brukets jordbruksavdelning.

Vatten för matlagning och tvagning hämtades från pum-par som låg mellan husen. Man bar vattnet i hinkar som sedan ställdes på en pall i köket. En skopa hörde till och användes när man drack eller skulle ha vatten till hushållet.

Gatorna var kantade av lönnar, utom Elisabethgatan. Storgatan var huvudleden som sträckte sig från Storsjön till torget vid järnverket, där bussarna vände. Fortsatte man vägen efter järnverkets staket österut passade man sjukhuset där det fanns en distriktssköterska.

Där låg även tjänstemannabostäder.

Vid en gren av ån tog man genom turbiner elkraft till verket. Laboratoriet låg på höger sida.

Det var tre grenar av ån som passerade genom verket och samhället.

Kvartetten som sprängde löpningens gränser

En mindre by, Sågmyra, mellan Falun och Leksand. På orten Tidstrands textilfabrik, 600-700 hushåll och cirka 900 personer anställda i fabriken. Där föddes han, pojken som kommer att i 25-årsåldern ingå i den löparkvartett, sätter världsrekord!

Pojken heter Gösta.

Han tävlar på skidor men framför allt i friidrottstävlingar. Vid 16 års ålder springer han ett lopp tillsammans med en meriterad landslagsman och vinner! Det uppmärksammas och av irisksinstruktören i friidrott, Gösta "Gösse" Holmér.

Gösta inkallas till Kungl. Krigsskolan i Stockholm, jämte bland andra Folke Alnevik, känd elitidrottsman och idrottsledare med tiden. Han får ett telegram från Gävle före hemresan:

"Vi möter Dej på stationen i Gefle!

Sven Hellström". Man var nog rädd att mista löparta-langen!

I Gefle går Gösta direkt till chefen på brandstationen, Sven Rollén, och får anställning!

Gunder Hägg har slutat, både som brandman och löpare, men andra idrottsmän kommer till. Henry Eriksson, Ingvar Bengtsson och Olle Åberg. Tulltjänstemannen Erik Nilsson, "Stav-Erik", tar sig an löparna och driver dem fram till stordåd.

Livet på jobbet

Hur var livet på brandstationen?

Gösta berättar:

– Det var trivsamt, intressant och en härlig sammanhållning. Gemenskapen fortsatte efter den aktiva tiden. Men jag är även nu ofta på gymmet, fikar och pratar om gamla tider.

Som friidrottare är man ensamvarg. Men vi var en kvartett som tränade och tävlade samman. Ingvar Bengtsson, Olle Åberg, Henry Eriksson och jag. Vi löpte mest 4x1500 m, jämte 4x en engelsk mil. Vi satte tre världsrekord. Tiderna kan dock inte jämföras med nutidens.

Löpningen skedde exempelvis på kolstybbsbana.

Olympiaden 1948 i London

Wembley Stadion, final på 1500 meter i hållande regn på tung kolstybbsbana. Svenska deltagare: Storfavoriten Lennart Strand, Malmö AI, Gösta och Henry, Gefle IF,

Vi hade upplägget klart, men fransmannen Marcel Hansen startar som en galning och taktiken spricker. Henry vinner trots relativt tung kropp. Gösta blir mycket besviken femte man.

Så kommer frågan om amatörismen ...

Fick Du några pengar?

– Jag fick 25 kronor i traktamente och upplevde inte något smusslande med pengar.

Dopning Visste ni om det?

– Ja, vi tävlade mot tveklöst dopade utlänningar från öststaterna. Vi såg atleter med snabba och orealistiska förbättringar.

Hur kunde ni bli så bra?

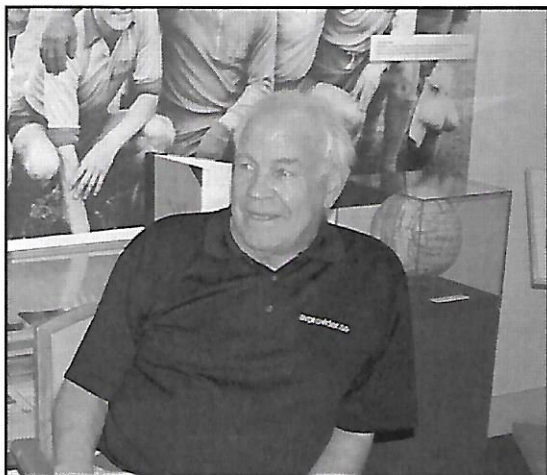
– Vi tränade året runt.

Vid 24 års ålder kom jag till Gefle. Det var för sent.

Vad har idrotten givit dej?

– Idrotten har öppnat dörrar. Jag har vänner i USA, men framför allt i Frankrike och har och haft ett oerhört bra liv.

ULF BRODIN

Sigge ny medlem

Sigvard Parling (1930-)

Djurgårdens IF (fotboll, ishockey), Lycksele IF (fotboll hösten 1957), Forsbacka IK, IFK Stockholm och IK Sirius (bandy), Gefle IF, Sandvikens AIK. Bandy: 8 A-landskamper (1950–1961), 2 B-landskamper, VM-silver 1961, SM-guld med Sirius 1961, målvakt.

Fotboll: 37 A-landskamper (1954–60), 3 B-landskamper, VM-silver 1958, SM-guld 1955, 1959, halvback/mittfältare.

Ishockey: En match 1953 mot Japan. Sverige (Djurgårdens IF:s fotbollslag)) på turné i Japan vann med 9-5. Sigge gjorde ett mål. Japan räknar matchen som landskamp, Sverige som en vänskapsmatch.

Nya medlemmar 2010

Roger Hallqvist, Åbyforsv. 13, 818 33 Valbo

Jörgen Larsson, Linggatan 5, 811 32 Sandviken

Björn Alm, Dalvägen 3, 811 95, Järbo

Kjell Ljunggren, Allévägen 25, 811 36 Sandviken

Bo Hedblom, Skolgatan 2 F, 811 33 Sandviken

Curt Österberg, Västerleden 4, 813 32 Hofors

Ola Lennartsson, Gamla Tyresövägen 331,

121 33 Enskededalen

Hofors AIF (Gamla HAIF:are), Centralgatan 5,

813 30 Hofors

Ola Ågren, Älgstigen 5 D, 811 41 Sandviken

Bengt Werre, Bågspännarv. 33 D, 811 60 Sandviken

Folke Alnevik, Staketgatan 22, 803 20 Gävle

Marie Björk, Ekvägen 72, 802 69 Gävle

Sigge Parling, Storgatan 6 B, 818 41 Forsbacka

Sören Svensson, Vallrundan 25, 818 33 Valbo

Staffan Tronestam, Seegatan 7 Q, 811 33 Sandviken

Lennart Dilén, Kägelvägen 32, 813 00 Torsåker

Erik Ersson, Rådjursvägen 4, 806 41 Gävle

Folke Holmgren, Roggeg. 2 B, 645 30 Strängnäs

Bo Lundberg, Mörtvägen 45, 302 61 Halmstad

Martin Norberg, Krusbärsvägen 16 C, 806 37 Gävle

Jan Nöjd, Näckrosvägen 13, 806 47 Gävle

Marianne Silver, Norrtullsg. 21 C,

826 31 Söderhamn

Bo Tranberg, Slottsträdgårdsg. 9 B, 802 66 Gävle

Bertil Walldén, Holmg. 7 A, 806 45 Gävle

Avlidna:

Göran Nordström, Hofors

Allan Alfredsson, Gävle

Bengt Hammarberg, Sandviken

Helge Åhman, Sandviken

Kassörens ruta:

Våra medlemmar: Helge Åhman Sandviken, Göran Nordström Hofors, Allan Alfredsson Gävle

Bengt Hammarberg Sandviken har lämnat oss i stor sorg och saknad.

Hela 23 nya medlemmar har anslutit sig genom Nisse Frölander och Lennart "Klangen" Andersson försorg.

Inga-Lisa Eriksson har lyckats få med klubben Gamla HAIF:are, Hofors.

Alla hälsas välkomna till oss.

Medlemsavgiften är: Förbund/Företag: 200 kronor, Förening 150 och enskild medlem 75 kronor/år.

Betala gärna avgiften genom bankgiro 5602-3559!

21% har "glömt" att betala avgiften för 2010, vilket är en ganska hög siffra.

Inbetalningsavi av medlemsavgiften för 2011 medföljer vårens medlemsblad

OBS! Glöm ej att skriva ditt namn, adress på talongen, och ev.adressändring.

Vi hoppas på ännu bättre stöd för att bevara allas vår Idrottshistoria!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler:

Ekonomisk redovisning per den 2010-10-12

Tillgångar:

Bank	31.572:08
PlusGiro	9.550:29
Kassa	0:00
Summa:	41.122:37

Skulder:

Balanserat resultat	41.122:37
Skulder	0:00
Summa:	41.122:37

Vi har tacksamt emottagit ett bidrag från Gästriklands Idrottsförbund i jubileumsgåva!